

Časopis šolskih novinarjev OŠ Breg

Želiš tudi ti prispevati svoj članek, spis, pesem ali risbo?
Svoj prispevek nam pošlji na e-naslov ucenci@os-breg.si.
Članke, spise in pesmi sprejemamo tudi v času šolskih počitnic.

EKSKURZIJA NA BLED

V soboto, 25. maja, smo se odpravili raziskovat turistične znamenitosti na Bled.

Ob 6.00 smo se dobili na šolski avtobusni postaji. Šestošolci smo se usedli v zadnji del avtobusa in odpeljali smo se proti Bledu. Med potjo smo se enkrat ustavili pri Domžalah in pojedli prvi sendvič. Nadaljnjo uro vožnje smo se pogovarjali in poslušali glasbo.

Ko smo prispeli na Bled, smo se nadihali pravega alpskega zraka. Tam nas je čakal vodič. Ogledali smo si Blejski vintgar. Nato smo se z avtobusom peljali do Blejskega jezera. S pletnami smo se peljali do otoka. Na otoku smo si ogledali cerkvico. Ko

smo izstopili iz cerkvice, nas je ujel močen dež in morali smo pohiteti nazaj k pletnam. Po prihodu nazaj na kopno smo odhiteli do avtobusa. Z avtobusom smo se peljali do slaščičarne in tam pojedli vsak svojo kremšnito. Nato smo si šli ogledat cerkev, vendar nismo smeli v njo, saj je tam ravno takrat potekala poroka. Nato smo se odpeljali v McDonald's.

Ko smo pojedli, smo se odpeljali domov. Imeli smo se super, naučili smo se nekaj o turizmu in o zgodovini Bleda.

Lukas Škrinjar, 6. b

Novinarska ekipa:

Eva Kozar, Eva Kozel, Jana Petrovič, Hana Rozman, Andraž Vidovič, Maruša Antonič, Jan Radaš, Ema Gojkošek, Jure Šijanec, Zala Mojsilovič Meznarič, Anže Vidovič, Nastja Čepek, Valentina Lah, Luana Slavinec, Tia Zmazek, Ema Vrbnjak, Zarja Kosar,

Glavna in odgovorna urednica: Urša Kac

Novinarska ekipa se zahvaljuje vsem ilustratorjem, avtorjem fotografij in vsem učiteljem, ki so pomagali pri zbiranju pesmi, spisov in ostalih pisnih ali likovnih izdelkov.

V tej številki:

Obiskali in doživeli smo ...	1-11
Raziskovalni članki	12-16
Naša domišljija ne pozna meja	17-21
Strip	22-23
Nagradna križanka	24

NA BREGU

POTEPANJE PO AVSTRIJI

Na eno lepo sobotno jutro smo se učenci, ki obiskujemo nemščino, odpravili v nemško govorečo državo Avstrijo.

Odšli smo zarana, da bi lahko videli čim več znamenitosti. Pot se nam ni zdela tako dolga, saj smo jo popestrili z druženjem. Takoj ko smo prispeli, smo morali nekaj pojesti, saj smo bili že zelo lačni.

Naša prva destinacija, grad Herberstein, se je skrival med drevesi. Tam smo se ustavili in ga pregledali do zadnjega kotička. Izvedeli smo veliko o tem, kako so ljudje živeli v tistem času, ki je bil precej drugačen od današnjega. Po ogledu gradu pa nismo smeli še

pozabiti na živali. Morali smo hiteti, če smo hoteli pozdraviti vse živalce, ker je bil park tako ogromen. Poslovali smo se od živali in si še odšli ogledat mesto. Seveda smo morali takoj po prihodu v mesto ponovno nekaj pojesti, saj je težko hoditi s praznim želodcem. Na sprehodu po mestnih ulicah smo morali slediti vodički, kar pa ni bilo najlažje, saj je bilo v mestu polno ljudi, ki so švigali na vse strani. Ogledali smo si nekaj znamenitosti, ki jih je še dodatno popestrila vodička s svojim znanjem in razgledanostjo. Skoraj pri vsaki stvari je povedala še kakšno zanimivost, da nas je pritegnila. Ker nam je na koncu

ostalo še nekaj časa pred odhodom domov, smo odšli v nakupovalni center Seiersberg. Tam smo nekateri porabili ves denar, ki smo ga imeli zraven, in izgledalo je, kot da smo prvič v nakupovalnem centru. No, seveda je čisto drugače, če greš v nakupovalni center brez staršev. Nekaj

denarja smo zapravili tudi za hrano, ker je bila pot domov še dolga. Z nakupovalnimi vrečkami smo se namestili v avtobus in se odpeljali. Pot je hitro minila in že smo lahko skočili staršem v objem. Tako se je končalo naše potepanje po Avstriji.

Blaž Čepe, 8. a

ČETRTOŠOLCI OBISKALI JAMO PEKEL

Bil je deževen dan in s sošolci smo se odpravili na končni izlet.

Z avtobusom smo se vozili eno uro. Izstopili smo pri Šempetru, da bi si ogledali Rimsko nekropolo. Tam smo videli stare grobnice in vodička nam je razložila, kakšno je bilo življenje v Rimu. Nama je bilo to malo dol-

gočasno, ampak hkrati tudi zanimivo. Potem smo se vkrkali na avtobus in odpeljali do jame Pekel. Ko smo prispeli, najprej nismo videli nobene jame, potem pa nam je učiteljica povedala, da moramo iti do jame peš. Po nekaj minutah hoje smo končno videli jamo. Takoj smo šli vanjo in po njej hodili in

hodili. Videli smo ogromen slap, ki je bil ta dan je bil še posebej glasen zaradi dežja. Potem smo prišli do neke točke in tam so nam ugasnili luči za 20 sekund. Vsi smo se malo prestrašili, čeprav tega nismo želeli priznati. Tam so bile tudi stopnice in ko si hodil po njih, si videl, da si zelo visoko. Ko je bilo končno konec

stopnic, smo šli skozi umetni tunel. Ven smo prišli na drugi strani, kjer je bil ogromen hrib. Potem smo si kupovali spominke in malicali, kar smo si prinesli seboj. Ko smo imeli še malo prosto, smo jedli sladkarije, si jih menjavali in se igrali ter se pogovarjali. Potem smo se odpravili nazaj v šolo. Naš izlet je bil odličen!

Eva Krajnc, Polona Fijan, 4. a

HALOŠKA PLANINSKA POT

Športni dan po Haloški planinski poti smo izvedli 11. 5. 2019, na delovno soboto.

Do izhodišča izbranega dela planinske poti sta nas pripeljala dva avtobusa ob približno 9. uri. Najprej smo šli okoli jezera, nato pa po hribu skozi gozd. Ko smo pripešali do ceste, smo še malo hodili in prispeli na prvo destinacijo oz. postajališče.

Pot ni bila zahtevna, pa tudi vreme je bilo prijetno, tako da ni bilo treba dolgo počivati. Nadaljevali smo svojo pot, ki so jo nekateri učenci popestrili z glasbo. Čez nekaj časa smo prispeli na drugo postajališče. Tam smo že bili nekoliko bolj utrujeni, zato smo upali, da bomo počasi končali naš pohod. Izkazalo se je, da je pot še kar dolga. Za

nas se je začela vse bolj naporna pot domov. Vsi mislijo, da je lažje hoditi dol kot gor, a tokrat ni bilo tako. Ampak v dobri družbi tudi čas hitreje mine, zato smo kmalu prispeli. Po cesti smo prišli do avtobusov, ki so nas odpeljali nazaj v šolo.

Haloška planinska pot je sicer precej daljša, mi smo prehodili le del. Pot se začne pri gradu Borl, vzdržuje pa jo Planinsko društvo Ptuj. Pot je speljana preko Hrastovca, Cirkulan, Gradišča, Praviškega vrha, Gorce, Janskega vrha, Jelovice in

do Donačke gore. Celotna pot traja 21 ur, to je približno dva do tri dni hoje. Pot omogoča lepe razglede po valoviti pokrajini. Čeprav je pot lepa, mi je všeč, da nam ni bilo treba prehoditi celotne poti.

Nastja Čepek, 6. a

NA BREGU

MALO DRUGAČEN ŽIVALSKI VRT

V sredo, 29. 5. 2019, smo bili vsi učenci prvega triletja na izletu v živalskem vrtu Sikalu ZOO v Radencih.

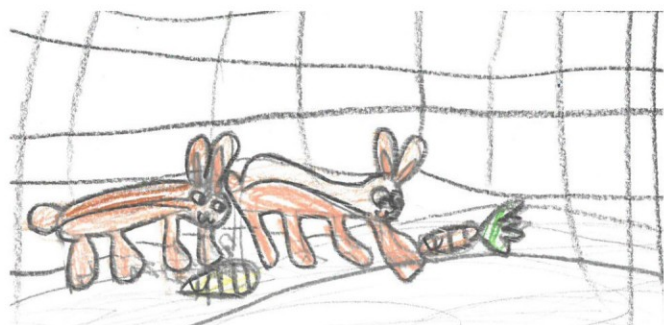
Starši so nas pripeljali v šolo približno ob 7.30. Petnajst minut kasneje smo šli v avtobus. Vozili smo se 1 uro. Vožnja je bila zabavna. Peli smo si različne pesmi, govorili vice in se imeli dobro. Ko smo videli, da se je avtobus ustavil pred Sikalu ZOO, smo bili še bolj neučakani. Ko smo izstopili iz avtobusa, smo se sprehodili do vhodnih vrat. Spoznali smo vodičko. Bila je prijazna. Povedala je veliko zanimivosti o živalih. Naučili smo se veliko novega.

Najprej smo se sprehodili do koz. Lepo so nas sprejele, saj smo imeli hrano. Nato smo šli do puijsov. Bili so zelo umazani. Potem smo šli še do krav. Pot smo nadaljevali do kamel. Izvedeli smo veliko nenavadnih stvari o kamelah. Najbolj so nam bile všeč opice, ker so bile zelo smešne. Po ogledu živali smo šli na malico. Ko smo pomalicali, smo si lahko kupili spominke. Malica je bila okusna, spominki pa so nas tudi navdušili. Vožnja nazaj je bila zakon! V šolo smo prišli ob 13. uri.

Zala Topolovec,

Erin Cafuta in

Ula Tinka Podlesnik, 3. b

Slike: Iris Kolarič, Vid Jaušovec, Niki Miškovič iz 1. b in Jan Topolovec iz 1. a

Ula Tinka Podlesnik, 3. b

DOŽIVETJE V SIKALU ZOO

BILO MI JE VŠEČ, KO SMO HRANILI PONIJE IN BIKE. NEVIA POTOČNIK PLEMENITI, 1. A

MENI JE BILA NAJLEPŠA ŽIVAL LAMA. ALEKS GOJKOVIČ, 1. A

MED VSEMI ŽIVALMI SO MI NAJBOLJ BILI VŠEČ KONJIČKI. EMA GERDAK, 1. A

NA IZLETU MI JE BILO VŠEČ, DA SMO SE PELJALI Z AVTOBUSOM. URBAN VEK, 1.A

UGANKE O ŽIVALIH IN NARAVI

Stari ribič je vesel. Kaj na trnek je ujel?

Je hiter tekač in spotika gazele. Kdo je to?

Pojavi se le, ko sije sonce in pada dež. Je svetla in lepa. Kateri vremenski pojav je to?

V zemlji plava in gradi, ampak gradbinec sploh ni. Kdo je to?

Katera žival ima dolg vrat?

Katera žival lovi zajce in druge živali, ker misli, da je zajec?

Kaj je globoko in kaj je malo?

Kaj je obratno od mesojedca?

Rumena sredica, okrog pa je belo. Tako je prelepa, da je ne utrgamo. Kaj je to?

NA BREGU

OBISK PODJETJA MIKRO+POLO IN SECIRANJE ŠČURKOV

V petek, 1. 3. 2019, smo učenci tretje triade, ki obiskujemo izbirni predmet **Organizmi v naravi in umetnem okolju** ali **Po-skusi v kemiji**, obiskali podjetje **Mikro+polo** v Mariboru.

V podjetju Mikro+polo izdelujejo in prodajajo laboratorijsko opremo.

Ko smo prišli tja, so nam na kratko predstavili pod-

jetje ter nam pokazali, s čim se ukvarjajo. Nato smo se razdelili v dve skupini. Najprej so učenci sedmega in osmega razreda secirali ščurke, devetošolci pa smo si izdelali lava lučke. Bilo je zelo zanimivo in preprosto. Presenetilo me je, da je lava lučka tako lahko narediti.

Po malici na paletnem vrtu smo bili mi na vrsti

za seciranje ščurkov, pri čemer smo bili malo bolj zadržani od mlajših učencev. S sošolko sva v ščurku našli ličinko. Medtem si je druga skupina naredila dišeče kopalne kroglice. Bilo je zelo zanimivo in zabavno, čeprav smo se nad seciranjem ščurkov zelo zgražali. Podjetje mi je bilo všeč, saj je v njem zelo sproščeno vzdušje.

Zala Cebek, 9. a

ERASMUS+

Erasmus+ je projekt robotike, kjer sodelujejo štiri države. To so Finska, Poljska, Turčija in Slovenija.

V tem projektu se zberejo te štiri države na eni izmed sodelujočih šol in tam skupaj programirajo in sestavljajo robote. 23. februarja so prispeli Poljaki, Finci in Turki.

1. dan so se razdelili v skupine, kjer so začeli vsak s svojim delom. Poskusili so programirati robote, še prej pa so predstavili države.

2. dan druženja so odšli v podjetje Talum, kjer so imeli predstavitev robotov, ki jih uporabljajo v proizvodnji.

3. dan so obiskali Univerzo v Mariboru, FERi, kjer

se veliko ukvarjajo s programiranjem robotov. Kasneje so se ustavili v hiši eksperimentov.

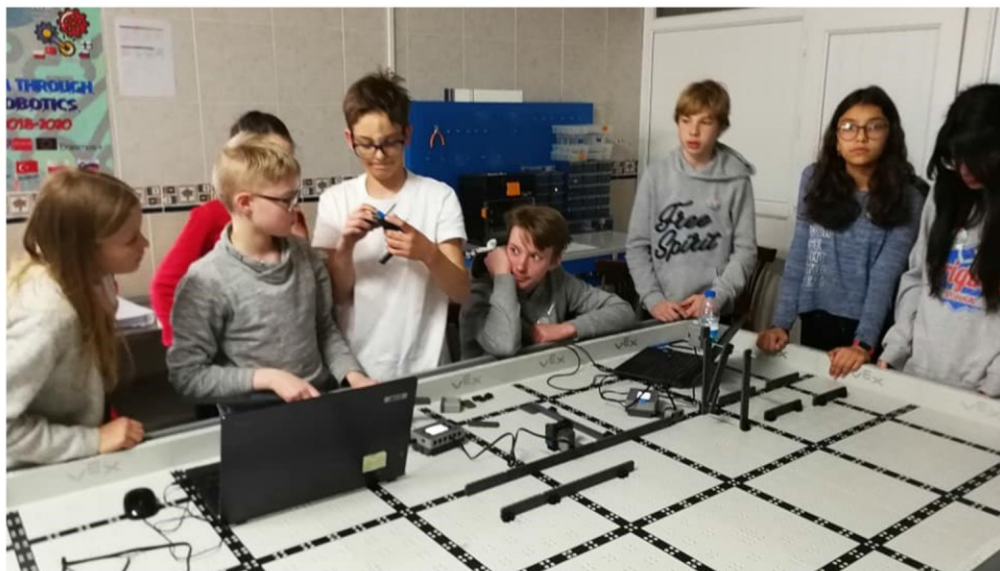
4. dan so učitelji postavili poligon, kjer so morali učenci sestaviti primerno obliko robota in ga čim bolj spretno sprogramirati. Zmagovalci so dobili sladko nagrado.

5. dan je sledilo slovo od gostiteljskih družin. Polni vtisov so se odpravili na letališče.

Za dobro počutje gostov so se potrudili organizatorji in še posebej učitelj Oliver Buček. V tem kratkem času so se srečali s tradicijo pustnih likov na našem področju. Zagotovo jim

bodo kurenti ostali v lepem spominu, prav tako pa naša kulinarika. Fince je navdušila naša zima, ki je bila letos še posebej mila. Čez približno 1 mesec se je nekaj naših učencev udeležilo srečanja v Turčiji. Tudi tam je sledilo prijetno druženje in seveda učenje in delo z roboti. Prav tako so si ogledali nekaj zanimivosti.

Zarja Kosar in Tia Zmazek, 7. B

DAN ŠOLE 2019

Praznovanje šole se je odvijalo 25. 4. 2019.

Praznovali smo 108 let naše šole. Tema prireditve je bila: dejavnosti učencev. Povezovali sta jo dve ekipi iz gledališkega krožka, vmes so bile prikazane plesne, glasbene in športne točke. Midve sva sodelovali pri gle-

daliških in plesnih točkah. Otroci, ki so sodelovali kot člani gledališkega krožka, so bili razdeljeni na dve ekipi, prvo, ki je bila obsedena s telefoni in drugo, ki se je raje igrala z legokockami. Imeli smo tudi športno olimpijado, na kateri so sodelovali košarkarji,

nogometaši, odbojkarice, rokometaši in navijačice. Nastopil je tudi šolski bend. Najmlajši so tudi nastopali v okviru plesnega krožka in podaljšanega bivanja in morava priznati, da sva tudi midve zaplesali. Na prireditev je prišla tudi županja Nuša Gajšek.

Po prireditvi je bila pogo-

stitev z grozdom in mafini. Na ogled je bila tudi razstava, ki so jo pripravili učitelji iz izdelkov, ki so jih učenci ustvarili pri podaljšanem bivanju. Prireditev je trajala kar dolgo, vendar verjameva, da je bila vsem všeč.

Eva Kozar in Jana Petrič, 5. b

PRIREDITEV OB DNEVU ŠOLE V ZNAMENJU PROSTEGA ČASA

V četrtek, 25. 5. 2019, smo na OŠ Breg pripravili prireditev ob dnevu šole. Obiskovalci so napolnili breško telovadnico in z navdušenjem spremljali bogat kulturni program.

Priprave na prireditev so se pričele že pred meseci, saj so bili v nastanek in izvedbo prireditve vključeni vsi učenci in delavci šole. Plesne, pevske in športne ter

akrobatske točke so povezovali učenci dramskega krožka, ki so prikazali, kako pomembno je kakovostno preživljanje prostega časa. Tako so svoje sošolce, ki se sprva niso mogli umakniti od računalniških zaslonov, povabili, da si ogledajo plesno tekmovanje, koncert in športno olimpijado. V okviru teh točk so se predstavile vse skupine učencev, ki sodelujejo v RAP-u

(razširjenem programu, ki učencem ponuja obilo športnih in drugih aktivnosti) in v podaljšanem bivanju. Na koncu so za presenečenje poskrbele učiteljice, ki so prav tako pripravile živahno plesno-pevsko točko. Ko so obiskovalci, med katerimi ni manjkala niti županja MO Ptuj Nuška Gajšek, zapuščali šolsko telovadnico, jih je pričakalo še eno prijetno presenečenje. Učenci so skupaj z učiteljicami pripra-

vili še manjšo pogostitev in veliko razstavo likovnih izdelkov. Ob vsem prikazanem sploh ne čudi, da breška telovadnica vsako leto bolj poka po šivih, saj se obiskovalci radi vračajo na odlično pripravljeno prireditev ob dnevu šole.

Urša Kac

NA BREGU

NOČ BRANJA

V petek, 5. 4. 2019, je na šoli potekala noč branja.

Dobili smo se ob 18. uri v šoli in se dogovorili o pravilih. Nato smo si priskrbeli blazine za spanje in se odpravili v učilnico, v kateri so potekale delavnice.

V prvi dvojici delavnic smo lahko izbirali med izdelavo nočnih lučk in radijsko delavnico. Pri izdelavi nočnih lučk smo narezali koščke prtičkov in jih nalepili na kozarce za vlaganje. Radijska delavnica je imela dve možnosti dela. Radijsko igro ali radijsko oddajo.

Učenci so se razdelili v tri skupine. Dve skupini sta napisali grozljivko in jo odigrali, ena skupina pa je napisala radijsko oddajo in poročala o prihodnjem dogajanju na noči branja.

V drugem sklopu delavnic smo imeli na voljo delavnice okraševanje dnevnika in izdelovanje knjižnih kazal. Izdelek smo lahko okrasili vsak po svoje, saj smo imeli na izbiro zelo veliko materialov in okraskov. Sledila je večerja. Jedli smo

pico, ki so jo pripravili učenci, ki so najhitreje končali z delom. Po večerji nas je čakal zelo zanimiv lov na zaklad. Rešiti smo morali več kot 30 ugank in odgovor oz. rešitev najti nekje v šoli. S sodelovanjem smo vedno našli rešitev in tako odkrili zaklad. Nato smo lahko gledali film ali pa

se družili v mansardi. Spat smo šli v zelo poznih urah, proti jutru, saj smo pred spanjem še malo brali. Zjutraj smo se zbudili, pospravili svoje stvari, počistili učilnice in šli na zajtrk. Ob 9. uri smo noč branja zaključili.

Bilo je zelo zabavno, veliko smo se smejali in vsi smo uživali.

Valentina Lah, 6. a

GUSAR, KI IGRA HARMONIKO

Matjaž Pikalo, rojen v Slovenj Gradcu, je pisatelj in glasbenik, ki obožuje igranje svojih dveh harmonik Lojzke in Ančke.

V četrtek, 23. 5., nas je obiskal v okviru prireditve ob zaključku bralne značke.

Najprej je imel enourni nastop za učence prve triade, nato pa še enourni nastop za učence druge in tretje triade.

Na začetku je Luka Rozman prebral odlomek iz romana Modri e.

Pisatelj nas je nagovoril in nam čestital za opravljeno bralno značko. Bralno značko je opravilo več kot 70 učencev od petega do devetega razreda. V prvi triadi so jo opravili skoraj vsi.

Nato se je Matjaž Pikalo oblekel v pirata in nam odigral odlomek iz svoje knjige. Medtem ko je bral in pripovedoval, je nekajkrat zgrabil harmoniko in začel igrati in plesati. Prebral nam je tudi odlomka iz knjig Vrtnar na jezeru in Rdeča raketa, zapel in zai-

gral nam je tudi pesem Marina Marina in Misli dobro in modro. Meni je bil zelo zelo zanimiv pisatelj, še posebej mi je bilo všeč, ker je zelo dobro igral na harmoniko. Po

velikem aplavzu lahko sklepam da je bil všeč tudi vsem ostalim učencem, ki so opravili bralno značko.

Nastja Čepek, 6. a

Saša Mezgec, 1. b

ZBRALI SMO DEVET TON PAPIRJA

V sredo, 10. 4. 2019, je na osnovni šoli Breg potekala akcija zbiranja starega papirja.

Zbiralna akcija se je začela ob 7. uri in je trajala do 8.20, ki se začne prva šolska ura. Največ papirja so zbrali učenci 9. b, to je bilo 1326 kg. Zelo veliko papirja so zbrali tudi 9. a, 7. a, 8. a in 3. b. S skupnimi močmi smo zbrali dobrih 9 ton papirja. Ta denar se tradicionalno nameni devetošolcem za zmanjšanje stroškov vaje. Zahvaljujemo se vsem učencem (ter njihovim staršem in ostalim sorodnikom) in učiteljem, da so prispevali papir.

Ema Vrbnjak, 7. b

UVRSTITEV	RAZRED	KOLIČINA V KILOGRAMIH
16.	1. b	203
15.	4. a	226
14.	1. a	262
13.	4. b	295
12.	5. a	307
11.	7. b	307
10.	6. a	375
9.	6. b	578
8.	5. b	618
7.	2. a	644
6.	3. b	692
5.	3. a	693
4.	8. a	819
3.	9. a	842
2.	7. a	894
1.	9. b	1326
SKUPAJ		9018

NA BREGU

SREBRO NA MEDNARODNI ASTRONOMSKI OLIMPIJADI

Tomaž Holc, učenec OŠ Breg, dosega res neverjetne rezultate na različnih področjih.

12. 1. 2019 se je Tomaž odpravil v Mursko Soboto, kjer je potekalo državno tekmovanje iz astronomije. Po izjemnem uspehu je bil povabljen na 26. Sanktpeterburško olimpijado. Olimpijada poteka v treh krogih. V prvem oziroma izbirnem krogu učenci re-

šujejo pet nalog, ki jih nato sodniki ovrednotijo ter najboljše reševalce nalog povabijo v drugi krog. Ta del tekmovanja se izvede istočasno na vseh tekmovališčih širom sveta, kjer preverjajo tekmovalčevo poznavanje teorije. Tudi te naloge zahtevajo izjemen talent in sposobnost pri reševanju astronomskih problemov. Le peščico

najboljših na svetu povabijo v najtežji krog. V tem delu se rešuje le ena široko zastavljena naloga. Tudi ta naloga ni bila kos Tomažu. Ker se je tudi v tem delu tekmovanja odlično odrezal, je bila naloga ovrednotena z vsemi možnimi točkami. (Le dva tekmovalca izmed vseh sta jo rešila v celoti in eden od njiju je

bil Tomaž Holc).

Po vseh treh krogih je Tomaž prejel srebrno medaljo na 26. Sanktpeterburški astronomski olimpijadi za leto 2019. Čestitke Tomažu in njegovi mentorici, učiteljici Petri Lešnik.

Ema Vrbnjak in Tia Zmazek, 7. B

Kratek intervju s Tomažem

Kako je bilo na olimpijadi?

Prvi del olimpijade je potekal v šoli, saj so nam poslali naloge, ki smo jih morali v dveh dneh rešiti. Ta del ni bil tako zanimiv. Nato smo bili tisti, ki smo naloge dovolj dobro rešili, povabljeni na praktični in teoretični del. Na praktičnem sem lahko srečal svoje vrstnike, kar je bilo zabavno.

Kako si se počutil, ko si izvedel, kako dobro si se odrezal?

Že ko sem izvedel, da sem se uvrstil na olimpijado, sem bil presenečen. Potem pa sem se vedno manj obremenjeval in je bilo prav zanimivo.

Kako si se pripravljaj?

Od učiteljice sem dobil naloge s prejšnjih tekmovanj. Bral sem tudi knjige, ki smo jih imeli doma in ki mi jih je dala učiteljica.

Kakšni so tvoji načrti za naprej? Morda NASA?

Ne bi se preveč oziral k astronomiji, ker še mi je vedno bolj všeč matematika (čeprav je tudi matematika del astronomije). Je pa še prehitro, da bi razmišljali o Nasi.

Ema in Tia, 7. b

»STOPINJE ANTIKE« NA OŠ BREG

Na OŠ Breg je od 1. 6. do 25. 6. 2019 na ogled postavljena razstava v čast 1950-letnici prve pisne omembe Ptuja, takrat imenovanega Poetoviona.

Na razstavi, postavljeni na sedmih različnih lokacijah znotraj šole, si je mogoče ogledati izdelke učencev, pisne vire in pristne materialne vire iz obdobja antičnega Rima. Razstavo je ob pomoči arheologinje gospe Ive Ciglar iz Pokrajinskega muzeja Ptuj – Ormož idejno zasnovala in

postavila učiteljica Bojana Murko.

Učenci so se pri pripravi gradiva osredotočili na najbolj poznano antičnorimsko dediščino ter predstavili rimsko vojsko, gradbeništvo, obrt, vero in številna druga področja. Dodatni pečat dajejo razstavi materialni viri, ki so bili v večini najdeni na ptujskem prostoru in jih je za šolsko razstavo posodil Pokrajinski muzej.

Bojana Murko

ŠOLSKI NOVINAR SVETUJE

KAKO PREMAGATI STRAH PRED ŠOLSKIMI NAPETOSTMI

TESTI

Pot do dobro opravljenega dela je primeren načrt za učenje. Če se pred testom snovi dobro naučimo, bo naš strah pred njimi manjši. Pomembno je tudi, da si pred testom ne govorimo in ne mislimo negativnih misli, kot so: »Ne bo mi uspelo, dobil/-a bom slabo oceno, pogrnil/-a bom«. Raje naj se po tvoji glavi vrtijo misli, kot so: »Zmogel/-la bom, veliko sem se učil/-la, odlično mi gre.«

SPRAŠEVANJE

Spet se morate dobro pripraviti. Preden dobite vprašanje,

globoko vdihnite in izdihnite, da se pomirite. Ko učitelj zastavi vprašanje, si ga v glavi ponovite in ga »preučite«, da ga dobro razumete. Nanj odgovorite razločno. Če vprašanja ne razumete, vljudno prosite učitelja, da vam ga pojasni.

JAVNO NASTOPANJE

Tukaj je ključna vaja. Vadite doma pred ogledalom, pred starši, posnemite se s kamero, vadite s prijatelji ... Med nastopom si izberite točko, v katero se zazrete, vendar ne pozabite občasno pogledati v oči vseh poslušalcev.

STRAH SE ZAČNE, KER NE ZAUPAMO SAMEGA V SEBE. ČE SMO DOBRO PRIPRAVLJENI, SE NIMAMO ČESA BATI.

VIR: www.dijaskisvet.si/dijaki-os

Valentina Lah, 6. a

Zala Hren, 2. a

NA BREGU

PREŽIVLJANJE PROSTEGA ČASA S KONJI

V svojem prostem času zelo rada jezdim, saj me ježa vedno sprosti in razvedri.

Konji so me že pritegnili, ko sem bila stara tri leta.

Pritegnili pa so me, ker so tako lepi in zanimivi. Z jahanjem se ukvarjam že pet let, čeprav sem lansko leto že želela odnehati. Moji spomini na konje so tudi žalostni.

Pri babici smo imeli konja in ponija. Meseca maja pa nam je zaradi kolike poginil konj. To je bolezen, pri

kateri nastane zaplet v črevesju. Do te bolezni pride zaradi zastrupitve s hrano. Ni zdravila.

Ko je konj poginil, me je to prizadelo. Strah me je bilo iti na drugega konja, saj sem si vedno predstavljala, da je to konj, ki smo ga imeli pri babici.

Če imam čas, rada berem in se izobražujem o konjih. O njih vem že precej.

Konji so zelo dober človekov prijatelj. Samci so žrebci, samice kobile in

mladič je žrebe. Kastriran žrebec je kastrat. Poni mora biti nižji od 148 cm. Zelo majhnim ponijem pa pravimo miniaturni konji. Ljudje so začeli udomačevati konje okoli leta 4000 pr. n. št. Konji so rastlinojedci, vendar niso prežvekovalci. Osnovni premiki so hoja, galop in kas. V družino konj spadajo še zebre in osli. Konji imajo dobro razvid sluh in voh, vendar ne vidijo tako dobro, saj

vidijo samo sence. Naj bi živeli do 40 let, ampak se to ne zgodi prav pogosto. Za konja potrebujemo veliko časa, saj je z njim ogromno dela. Za čiščenja konja potrebujemo: krtačo, čohalo, volneno krpo, glavnik in strgalo za kopita. Konji te pomirijo in te razvedrijo.

Preživljanje prostega časa s konji in tudi z drugimi živalmi je zelo koristno.

Luana Slavinec, 6. a

IZDELALI SMO MAJHNE GUGALNICE

V soboto, 11. 5., ko je bila delovna sobota, so naše učiteljice pouk organizirale malo drugače.

Učenci 5. razreda smo imeli tehnični dan. Izdelati smo morali maketo gugalnice iz petih palčk, žice, trše podlage in valovite lepenke. Za izdelavo smo imeli 4 šolske ure. Ko se je čas iztekkel, je učiteljica preverila, ali gugalnica trdno stoji, zdrži težo radirke in se ob potisku zaniha naprej in nazaj. Učiteljica je preverila tudi, koliko truda smo vložili v estetsko izdelavo, saj je

pomembno, da je izdelek tudi lepo oblikovan. Na koncu je izdelke ocenila. Zelo mi je bilo všeč, da smo si izdelke po končanem tehničnem dnevu lahko odnesli domov.

Eva Štrucl, 5. a

Zoja Vogeltnik, 4. b in Ela Matjašič Kmetec, 4. a

PRILJUBLJENOST ŠPORTA IN SPREMLJANJA ŠPORTA MED DEVETOŠOLCI

Zanimalo naju je, ali devetošolci veliko gledajo nogomet, košarko in druge športe. Pripravila sva ankete in jih razdelila 9. razredu. Analizirala sva 15 anket za 9. b in 15 anket za 9. a.

V 9. a razredu učence najbolj navdušuje košarka, zelo priljubljena je tudi odbojka. Skoraj nikogar pa ne zanima rokomet. Veliko učencev navdušuje košarkar LeBron James, vendar je veliko tudi takih, ki nimajo vzornika. Za mnogo učencev je najboljši slovenski športnik Luka Dončič,

sledijo Ilka Štuhec in Peter Prevc, nihče pa ni obkrožil Jana Oblaka. Ne veva, ali ga ne poznajo ali jim pač ni všeč. Veliko učencev je treniralo en šport, veliko pa je tudi takih, ki trenirajo dva ali tri športe. Nekaj učencev je takih, ki ne trenirajo ničesar.

Veliko učencev uporablja pri športu žogo, a nihče ne uporablja zračne puške. Večina učencev trenira 1–2 leti, precej jih izbrani šport trenira 3–4 leta, nekaj pa je takih, ki trenirajo še več let. Veliko učencev občasno spremlja

tekme svojega športnika, vendar imajo premalo časa, da bi spremljali še več tekem.

V 9. b je najbolj priljubljen nogomet, vendar skoraj nihče nima vzornika. Najbolj priljubljena športnika sta Luka Dončiči in Ilka Štuhec. Večina devetošolcev je že trenirala dva športa. Nihče še ni uporabil zračne puške, vsi pa redno uporabljajo žogo. Kar veliko anketirancev trenira svoj izbrani šport že dolga leta. Po televiziji si 9. b največkrat ogleda

nogometno tekmo, sledi smučanje, košarka, odbojka, rokomet ipd. Jahanja, rallyja in gimnastike ne gleda nihče. Največ učencev pravi, da imajo premalo časa, da bi gledali več tekem. Res je bolje, da greš sam na igrišče ali v telovadnico, kot pa da samo gledaš šport po televiziji.

Andraž Vidovič in Jaka Fras, 5. b

IGRANJE IGRIC JE ZELO PRILJUBLJEN NAČIN PREŽIVLJANJA PROSTEGA ČASA

Ko sva dobila nalogo, da raziščeva, kako naši učenci preživljajo prosti čas, sva se najprej spomnila na igranje igrice.

Večina anketiranih učencev tretje triade igra igrice. Le dva učenca sta označila odgovor, da ne igrata igrice.

Večina učencev igra igre za več igralcev, saj so zanimive in manj predvidljive, veliko pa jih igra tudi strelske igre. Nekateri učenci igrajo tudi arkdne in miselne igre. Te zadnje so še najbolj poučne.

Učence sva vprašala, kaj najraje igrajo. Ugotovila sva, da veliko učencev igra Fortnite, Apex legends, Pubg in Minecraft. Nekateri učenci ne igrajo nič od naštetega.

Zanimalo naju je tudi to, ali so igre primerne za učence in kaj oni sami menijo o tem. Za nekatere učence so igrice »po njihovo« primerne za njihovo starost, nekateri pa priznajo, da igrajo igre, ki zanje niso primerne.

Pri igranju igrice se nekateri učenci počutijo dobro, nekateri pa ne, saj vedo, da

jim starši tega ne dovolijo in imajo slabo vest.

Učenci igrajo igrice za zabavo, nekateri pa zato, ker ne vedo, kako bi sicer preživljali prosti čas. Večini učencev starši dovolijo igrati igrice.

Žal nama je, da sva pozabila vprašati, ali imajo kakšne časovne omejitve. Učenci igrice posvečajo več časa kot branju knjig.

Na koncu ankete sva postavila vprašanje, s katerim sva preverjala, kaj učenci menijo glede pre-

življanja prostega časa. Čemu posvetijo največ svojega prostega časa? Največ učencev je na prvo mesto postavilo družino, sledil je šport, učenje, knjige ter na koncu igrice.

Učenci se verjetno zavedajo, da bi vrstni red moral biti takšen, vendar ne veva, če je res, saj ni nujno, da so vsi odgovorili po resnici.

Jure Šijanec in Jan Radaš, 5. b

NA BREGU

MEDSEBOJNI ODNOSI V RAZREDU

Zanimalo naju je, kako se učenci 5. b in 9. a počutijo v svojem razredu.

Na podlagi anketnih vprašalnikov sva ugotovili naslednje. V 5. razredu, kjer je 17 učencev, jih je anketno rešilo 15. Devet učencev se v svojem razredu počuti dobro ter kar šest slabo. V 9. razredu, kjer je 16 učencev, pa je nekoliko bolje. Tam se jih dobro počuti dvanajst, štirje pa slabo. Skupaj se jih torej enaindvajset počuti dobro ter deset slabo.

Pa se lotimo še podrobnejše analize. Med vsemi tisti-

mi, ki se počutijo dobro, jih je le devet izbralo odgovor, da se počutijo odlično, vsi ostali pa so izbrali srednjo pot med odlično in slabo, to je dobro. Mnogo učencev se je odločilo za odgovor, da se počutijo dobro, medtem ko se en učenec počuti slabo. Rezultati kažejo na to, da še nekaj manjka za odličen odnos v razredu.

Pri vprašanju o sodelovanju (delo v paru ali v skupini) z učenci, ki niso prijatelji, je večina učencev odgovorila, da jih tako

delo veseli, le štirje so obkrožili ne. Svoj odgovor so pojasnili tako, da so občutke opisali kot nelagodne, če morajo sodelovati s kom, ki ni njihov prijatelj. Kar nekaj jih je napisalo, da to ni tako hudo. Pri vprašanju o tem, ali imajo učenci v razredu prave prijatelje, je le en učenec obkrožil ne, kar pomeni, da nima pravih prijateljev. Vsi ostali imajo svoje prijatelje v razredu. Na koncu sva zastavili vprašanje o tem, kako se učenci razumejo med seboj in ali se

razumejo z vsemi. Tukaj so se učenci razdelili v tri skupine, saj se trije učenci ne razumejo z vsemi, enajst se jih razume skoraj z vsemi in štirinajst z vsemi.

Veselilo naju je, da sva lahko anketirali učence naše šole in s tem naredili raziskavo o medsebojnih odnosih.

Maruša Antonič in
Hana Rozman, 5. b

PRIPRAVE NA VALETO

V zadnjem mesecu šolskega leta se odvija valeta devetošolcev, zato sva se odločili, da izprašava 9. a in 9. b. Tako sva se odločili, ker naju je od nekdaj zanimala ta svečana zaključna prireditev in priprave nanjo.

Vseh učencev, ki sva jih vključili v raziskavo, je bilo 31. Učence sva anketirali na začetku aprila, to je približno dva meseca pred valetom.

Pričakovali sva, da se veselijo vate in da zanjo že zbirajo denar.

Ko sva se lotili vprašalnika za devetošolce, sva želeli izvedeti, koliko časa in denarja bodo vložili v pripravo na

valetu in v svoj izgled. Anketni vprašalnik sva zastavili tako, da sva spraševali o čustvih, povezanih z valetom, s plesom ter o izgledu (oblačila, modni dodatki, obutev ipd.).

Ugotovitve so bile pričakovane. Fantje iz 9. b še nimajo obleke, v 9. a pa imajo le trije fantje izbrano obleko. Vsi devetošolci so odgovorili, da denar zbirajo s šolskimi plesi in srečelovi.

Razmišljali sva, da bi se morda lahko lotili še kakšnega dogodka, s katerim bi zbirali denar. Vsi anketirani devetošolci se veselijo svoje vate. Večina fantov je odgovorila,

da jim je najtežji ples fokstrot in čačača.

Puncam pa sta težja tango in bachata.

Ugotavljava, da bodo vsi anketiranci imeli urejene frizure, saj bodo prav vsi obiskali frizerja. Punce se večinoma ne bodo naličile same, saj bodo za to priložnost izbrale nekoliko bolj svečan make up.

Zanimalo naju je tudi, kako elegantni so devetošolci. Le 4 punce bodo imele visoke pete. Vsi fantje razen enega pa bodo imeli metuljčka. Trije fantje niso navajeni nositi srajce, a jo bodo za

valetu najbrž oblekli prav vsi.

Najina predvidevanja so bila pravilna. Izkazalo se je, da sta oba oddelka devetošolcev odgovarjala zelo podobno. Priznati morava, da se vate veseliva tudi midve, saj bo to res zanimiv dogodek.

Eva Kozar in Jana Petrovič,
5. b

KOLIKO TUJIH JEZIKOV ZNAJO UČENCI 3. IN 4. RAZREDA

Tri šolske novinarke smo se po nasvetu dveh novinarskih kolegov odločile, da raziščemo, kako se nad tujimi jeziki navdušujejo učenci prve in druge triade.

Anketirale smo 3. b. Največ učencev, kar 14 jih je, obvlada angleščino, 4 učenci pa znajo hrvaško. Takoj za hrvaščino so italijanščina, nemščina in ruščina, kar je precej presenetljiv podatek. Zanimalo nas je, kako gre angleščina od rok oz. »od jezikov« tem učencem. Od 20 učencev je svoje znanje kot dobro ocenilo kar 17 učencev. Učiteljice, ki jih uči angleščino, nismo vprašale, ali se z njimi strinja. Trije učenci so odgovorili, da jim angleščina ne leži. Učenci se tuje jezike v glavnem učijo v šoli. 11 jih je kot glavni način/kraj učenja izbralo šolo, 8 učencev se jezike uči tudi z gledanjem filmov in z uporabo aplikacij, nekateri pa se jih učijo na tečajih izven šole, na spletu ... Presenetljivo je, da se jezike nekateri učijo tudi doma s starši ali pa ko gredo na počitnice.

Učenci 3. razreda so kot jezik, v katerem bi se spo-

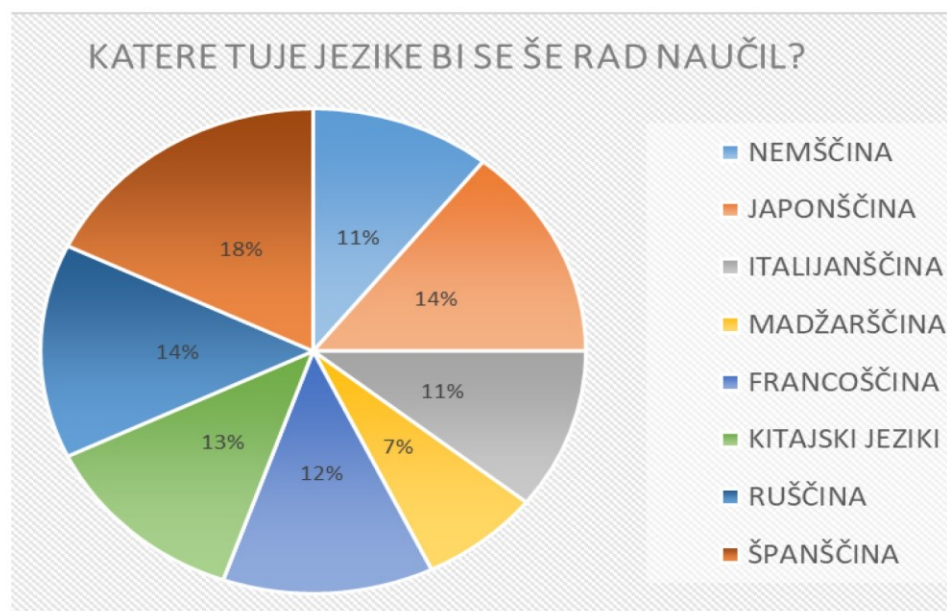
razumevali v tujini, ker ga najbolje obvladajo, navedli angleščino. Največ učencev si želi, da bi se na naši šoli učilo še španščino. To bi bilo vseh tudi nam. Najraje imajo še angleščino, italijanščino in ruščino. Učence smo tudi vprašali, ali berejo knjige v tujih jezikih. Kar 10 učencev tretješolcev bere knjige v tujih jezikih! To sem nam zdi super in pohvalno. Učencem je vseh, da imajo angleščino za prvi tuji jezik. Tudi nam je to zelo všeč. Filme in risanke brez podnapisov občasno gleda kar 19 učencev. Kar 9 učencev se doma občasno pogovarja v tujih jezikih, saj jim slovenščina ni materni jezik, ker so starši in stari starši od drugod. 19 učencev si želi, da bi naša šola ponujala več

tujih jezikov.

Ko smo anketirale četrtošolce, so bili rezultati razmeroma podobni. Ugotovile smo, da največ učencev 4. a obvlada angleščino, malo manj pa jih obvlada nemščino. Izvedele smo tudi, da več kot polovica učencev 4. a obvlada angleški jezik in da se jih skoraj polovica vsak dan uči tuje jezike. To se nam zdi izvrstno. Večinoma se tuje jezike učijo v šoli, malo manj pa se jih uči jezike tudi z gledanjem filmov brez podnapisov. Največ jih obvlada angleščino in nemščino. Večina učencev se želi naučiti italijanščino, francoščino in španščino. Prav tako pa večjemu delu razreda najlepše zvenita angleščina in

ruščina. Razveseljiv podatek je, da jih večina bere knjige v drugih jezikih tudi izven šole, kar kaže na njihov interes za učenje jezika ne samo za ocene, pač pa za znanje. Veliko jih gleda filme in risanke v tujem jeziku brez podnapisov, kar je super. Precej učencev se doma pogovarja v tujem jeziku, prav tako pa se skoraj vsi razen enega strinjajo, da bi naša šola lahko ponujala več tujih jezikov. Rezultati rešenih anket so nas po analizi precej presenetili, saj nismo pričakovale tako pozitivnega odnosa do učenja tujih jezikov.

Ema Vrbnjak in Tia Zmazek, 7. b (pri anketiranju je pomagala tudi Zarja Kosar)

NA BREGU

SANJSKE POČITNICE NAŠIH UČITELJEV

Naju je zanimalo, kaj učitelji počnejo med počitnicami in kakšne so njihove sanjske počitnice. Izbrali sva nekaj učiteljev in jih prosili za izjavo.

Presenečeni sva bili, da je veliko učiteljev na šoli do sredine julija in da se vrnejo že sredi avgusta. Najbrž jim mora biti takrat v šoli dolgčas. Učitelji in ostali delavci šole so nama torej povedali, kakšne so njihove sanjske počitnice.

Zelo veliko učiteljev preživlja svoje počitnice na morju in na plaži. Najraje imajo mir in tišino. Drugih posebnih želja nimajo. To o tišini naju ne preseneča. Izbrali sva nekaj izjav učiteljev, ki so svoje sanjske počitnice opisali nekoliko bolj zanimivo.

Nekaj učiteljev si želi aktivne počitnice. Takšne počitnice bi rada imela tudi učiteljica Urša Kac, ki pravi: »Moje sanjske počitnice so z goj-

zarji, nahrbtnikom in z dolgo potjo pred seboj. Rada taborim in se podam v hribe. Včasih mi tudi paše malo poležavanja na plaži, vendar s sabo vzajem tudi napihljiv čoln za raziskovanje in kolo. Na »počitnice« k nam večkrat pridejo kakšni mlajši sorodniki, ki imajo potem pri nas »šolo v naravi« oz. počitniški tabor.«

Veliko učiteljev in ostalih delavcev šole želi raziskovati Evropo in svet, zato so njihove sanjske počitnice daleč od naših krajev. Na primer tajnica Maje Štručl bi rada obiskala Kitajsko in spoznala njihovo kulturo in videla Kitajski zid. Nisva je vprašali, ali bi se morda rada tudi naučila kitajščine.

Kuhar Matej Vaupotič bi rad odpotoval v Avstralijo. Gotovo bi tam poskusil kakšne lokalne dobrote, ki

bi jih potem lahko pripravil tudi pri nas. Rad gre tudi na morje.

Učiteljica Mojce Vodušek pravi, da so bile njene najlepše počitnice na Danskem, rada bi tudi šla na Antarktiko, videla severni sij in kite.

Pedagoginja Vida Magdič bi rada šla na Havaje, kjer bi ležala v senci.

Učiteljica Helga Mihelač pa bi rada šla nekam, kjer je kak samotni zaliv brez glasnega vrveža in avtomobilov, da bi tam uživala v tišini in počivala v hladni senci borov.

Učiteljica Petra Lešnik bi rada ležala na plaži v hladni senci.

Učiteljica Ivanka Mišmaš pravi, da bi rada šla kamorkoli na morje.

Učiteljica Dragica Lončarič pravi, da za sanjske počit-

nice ne potrebuje niti morja, ampak samo senco.

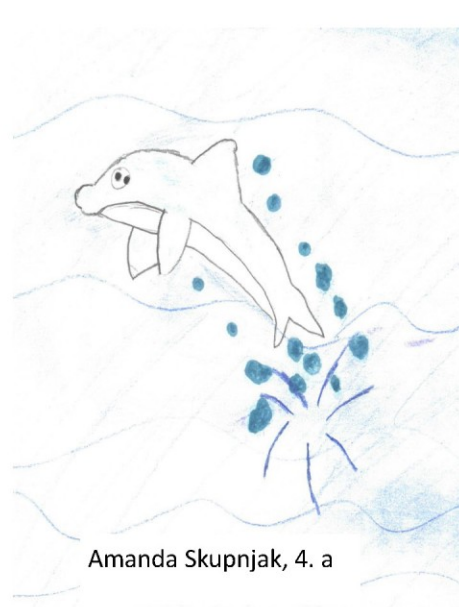
Učiteljica Bojana Murko bi rada šla na lep otok s polno zelenja in turkizno zeleno vodo. Tam bi počitnikovala z družino, v senci in ob dobri glasbi. Še bolj sanjsko bi bilo, če bi bila ob pomolu parkirana jahta za raziskovanje morja in otokov.

Med spraševanjem osebja sva ugotovili, da bi skoraj vsi želeli iti na morje in v tujino, kjer bi raziskovali druge kulture. Če bi vprašali učence, bi gotovo kdo rekel, da želi igrati igrice, učitelji pa si očitno želijo svoj prosti čas preživeti stran od tehnologije in hrupa.

Maruša Antonič in Hana Rozman, 5. b

Neža Vesenjāk, 2. a

Amanda Skupnjak, 4. a

ZGODBA O ZLATEM JAJCU

Nekoč, pred osmimi milijoni let, je živela ptica Onhobas. To je bila ptica, ki je valila zlata jajca in je živela le ob reki Amazonki. Nekega dne je zvalila tri zlata jajca, ki jih je pustila v gnezdu in nato odletela po hrano. Takrat je zapihal močan veter in eno zlato jajce je odneslo iz gnezda. Padlo je v reko in tok ga je odnesel v morje. Čez petnajst dni ga je opazil galeb. Zgrabil ga je in odnesel v svoje gnezdo. Tam so ga že nestrpno čakali mladički. Že jim je hotel dati jajce za kosilo, pa so se mladički tako premetavali, da je jajce padlo na tla. Na srečo je bilo neuničljivo, zato se ni zlomilo. Skotalilo se je v jamo ...

Medtem v sedanjosti ...

V velikem mestu živi fant z imenom Kato. Star je štirinajst let in živi z mamo ter očetom v veliki hiši. Katova družina je bogata, a Kato je vseeno zelo osamljen. Nekega dne je odšel v gozd skupaj s prijateljem Markom in sosedo Harby. Sprehajali so se ob gori, nakar je Mark na gori v odprtini zagledal nekaj svetlečega. »Hej, kaj je to?« je zaklical. »Ne vem,« je rekel Kato. »Splezal bom tja, da vidim, kaj se tako sveti.« Ko je splezal gor, je opazil zlato jajce. »Kaj, zlato jajce?« je pomislil

Kato. »Pa saj nismo v pravljici!« »Hmmm, naj pogledam, čigavo je to jajce,« je rekla Harby. Harby je vedela skoraj vse o pticah in njihovih jajcih, zato so šli vsi trije k njej domov. Harby je na Googlu poiskala podatke o tem zlatem jajcu. »Aha, tukaj piše, da to jajce pripada ptici Onhobas. To je bila zelo redka ptica, ki je živela ob reki Amazonki pred osmimi milijoni let,« je povedala Harby ostalima dvema. »Kaj, pred osmimi milijoni let?« se je začudil Mark. »Ampak to še ni vse,« je nadaljevala Harby. »Nek raziskovalec je včeraj našel zadnjo pripadnico te vrste.« »Kako je lahko ta ptica preživela tako dolgo,« se je čudil Mark. »Hmm, ne vem,« je odvrnil Kato in se odločil, da bo nesel jajce domov.

Medtem je daleč v Amazoniji ptica žalostno sedela na veji. Že osem milijonov let ni videla svojega jajca, iz katerega bi se naj izvalil njen mladiček. Seveda je to bila ptica Onhobas. Tedaj se je odločila, da bo jajce poiskala. Ta ptica je neverjetno hitro letela, tako da je bila že čez 5 minut v Sloveniji.

Kato je jajce odnesel domov in ga nesel v svojo sobo. Naenkrat se je jajce začelo premikati. »Kaj se dogaja?« se je pre-

strašil Kato. Na jajcu se je prikazala prva razpoka. Čez nekaj sekund je iz jajca že kukala mala puhasta glavica. »Pi, pi,« je začivkal mali Onhobas. Ravno tedaj pa je mimo okna priletela mama Onhobas in zagledala ostanke zlatega jajca in svojega mladička. Bila je zelo vesela, ko je videla, da je Kato rešil njeno jajce, zato se je veselo podrgnila ob njega in se mu pustila božati. Kato je oba, mamo in mladička, obdržal za svoja hišna ljubljenska in srečno so živeli vse do konca svojih dni.

Mihael Schramm, 4. b

NAŠA ŠOLA

To naša šola je,
učenci radi učimo se,
domačih nalog ni prav dosti,
ker je že dovolj modrosti.
Ko modrosti zmanjka ti,
nadoknadi to z vajami.
Ko pa učiteljici vaj zmanjka,
je pa tu še ena zanka,
ta zanka se glasi:
»zabavajmo se vsi«.
A zabave konec ni,
napiši pesem tudi ti,
če pesmi pisati ne znaš,
naj pomaga ti vsak, ki ga poznaš.

Eva Kozel, 5. b

Aljaž Kelc, 1. b

NA BREGU

STO DNI PRI VITEZU V 14. STOLETJU

Bila sem sama doma. Mami in oči sta šla na službeno potovanje. Odločila sem se, da bom raziskala klet. Bilo je zelo temno, zato sem si prižgala svetilko, nakar sem zagledala veliko leseno omaro, ki je bila zaklenjena z ključavnicami. Ključavnice sem uspela odstraniti. Ko sem odprla veliko omaro, sem padla v globok smeh, saj sem zagledala polno pentelj, šalov in klobukov. Nadelam sem si klobuk in šal. Pogledala sem se v razbitine starega ogledala in se

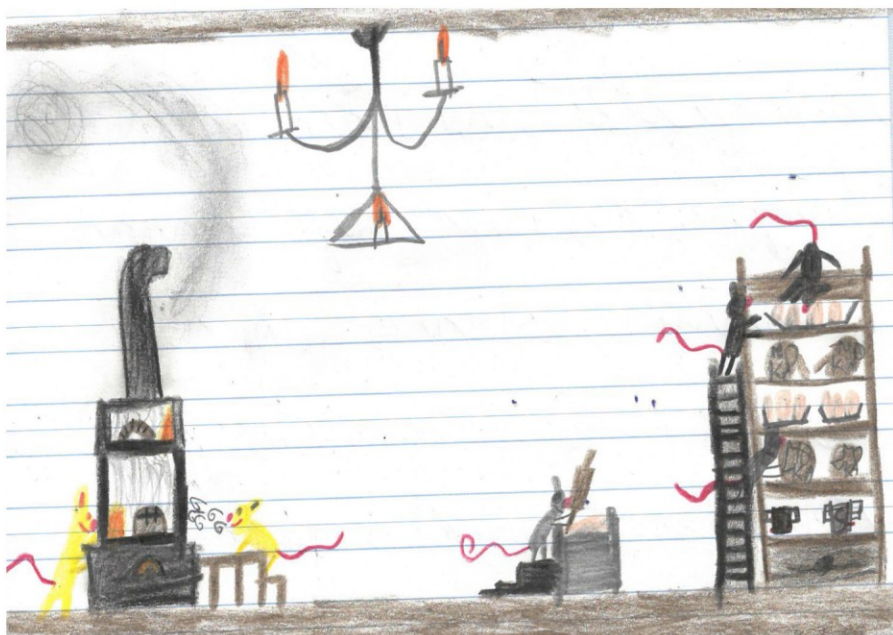
zavrtela okoli svoje osi. Naenkrat sem se znašla v srednjem veku. Mislila sem, da sanjam, zato sem se udarila po nosu. A zaman. Ugotovila sem, da je to res. Ko sem se pogledala, sem videla, da klobuka in šala nimam več na sebi. Ozrla sem se okoli sebe, in opazila, da sem v majhni vasici. Ko sem se obrnila, sem na griču zagledala veliko graščino. Zelo sem se ustrašila viteza, ki je stal za mano. Pospremil me je v ogromno graščino, ki sem jo pred desetimi sekun-

dami občudovala. Zelo me je zanimalo, kako izgleda od znotraj, če že od zunaj tako lepo izgleda. Ponudili so mi vroč čaj. Začelo se je temniti. Pripravili so mi posteljo. Zelo sem se zabavala. A na žalost je vse hitro minilo. Dnevi so bili kot ure, tedni so bili kot dnevi in meseci kot tedni. Ko je prišel stoti dan in sem zaspala, sem se zbudila v svoji postelji. A nikoli nisem ugotovila, kako in zakaj sta mami in oči skrivala to pred mano. Nikoli!

Zoja Vogeltnik, 4. b

Jaša Kos, 2. a

Tiana Mikolič, 3. a

LIMERICKS

There once was a dude named Jack
who opened a freshly made pack
of good crispy chips.
But he sighed with his lips.
There is a lack of air in the pack.

A chess pawn named Leen
tried to win the opposite queen.
But his plan deeply sank
'cuz he lost on the seventh rank.
Why is my dark bishop so mean.

A young man from downtown Cornwall
decided to build a long big wall.
But where will go the Cornish sheep
after doing the yearly sweep.
Let's just buy the grass in the mall.

There once was a number four
the Chinese decided to be a troll.
But then the Indians came
and told them the same.
Why don't they like rock'n roll.

Tomaž Holc, 7. a

LIMERICK

V angleškem govornem prostoru so priljubljene šaljive petvrstične pesmi, imenovane 'limericks'. Zanje je značilna rima a, a, b, b, a. Pri urah angleščine smo se preizkušali v iskanju pravih rim in zabavne vsebine.

In the city of New York,
they only eat pork,
but there was one person named Dave,
who ate it while he was on a wave,
but only, he forgot a fork.

Žan Sorger, Nejc Bedenik
7. A

ME

I'm silently standing in front of the mirror
and staring in stranger on the other side.

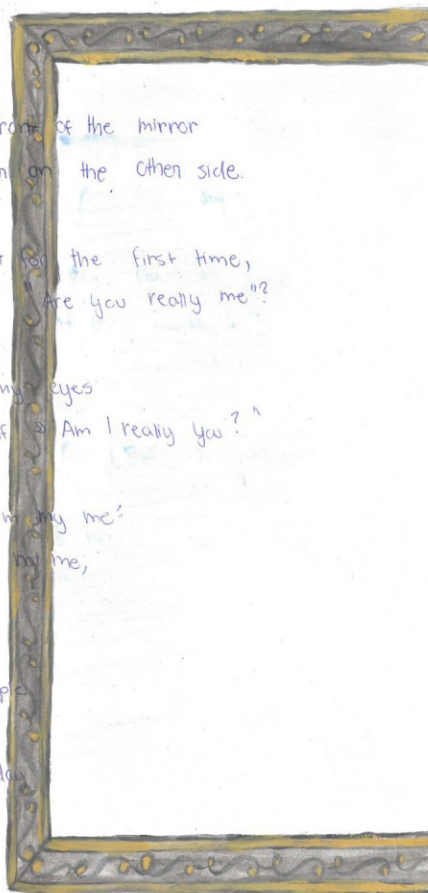
It's like I'm staring at it for the first time,
I'm questioning my self "Are you really me"?

It thoughtfully stares in my eyes
And I'm questioning my self "Am I really you?"

And seriously it's telling him "my me"
I'm not you, you are my me,

I'm just me, I think;
and you are just for people

But real me it's day by day
Mystery for me and them.

ODHAJAMO Z BREGA

Ko so naše misli prazne,
Težko poslušamo učitelje.
Nočemo it stran še,
tu bi bli še eno leto.

Povej mi, kam nas ta pot pelje,
praznit kante al učit se dalje.
Naš dom ne bo več breška šola,
sam da bo topla malca, miza in dva stola.

Poslušajte učitelji,
konec je vaših srečnih dni,
ker odhajamo mi z Brega.
Kdo, vam bo sledil kot mi,
včasih delal tud skrbi,
ker odhajamo mi z Brega.

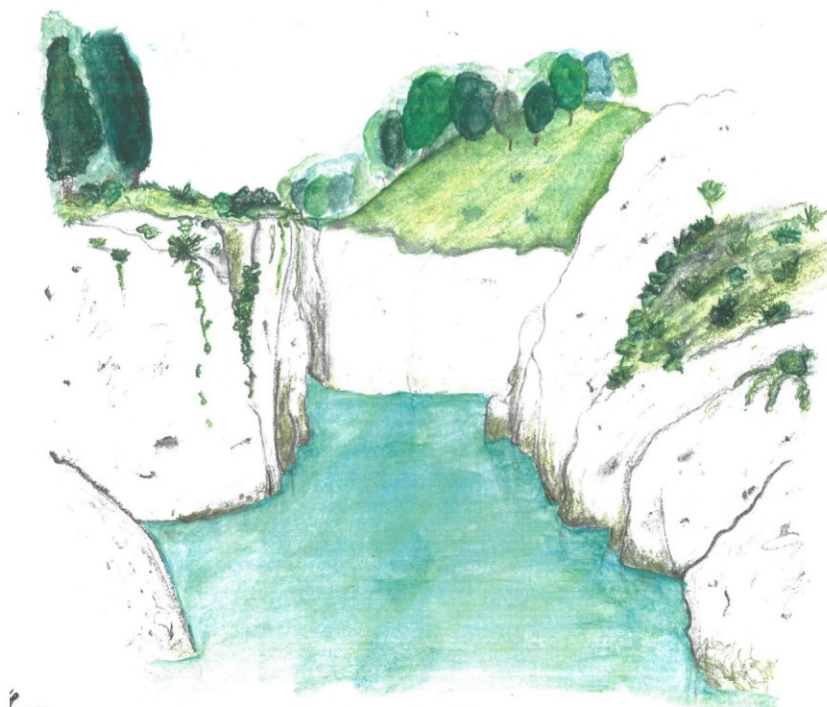
Cilji v naših so očeh,
novi kraji, novi obrazi ...
Trudimo po svojih se močeh,
zbudi se in uči se.

Povejte, a vam bo
sploh kaj hudo,
Ker ta boljši zdaj odhajamo.
takih več ne delajo.
Nas pa za vas že skrbi,
ker dolčas vam grozi.

Nove kličejo poti,
nazaj vrnitve žal več ni
ker odhajamo mi z Brega.
Nam se zdaj že stran mudi,
dovolj smo spili vam krvi,
čas je, da gremo z Brega.

Vse druge šole gredo v propad,
če hočejo, lahk gremo tud v spopad.

Poslušajte učitelji,
konec je vaših srečnih dni,
ker odhajamo mi z Brega.
Kdo vam bo sledil kot mi,
včasih delal tud skrbi,
ker odhajamo mi z Brega.
Nove kličejo poti,
nazaj vrnitve žal več ni,
ker odhajamo mi z Brega.
Na koncu res priznamo vam,
blo je lušno in zlo fajn,
za grehe storjene se kesamo.

Živa Antonič, 9. b

NA BREGU

BILO ME JE STRAH

Med poletnimi počitnicami smo šli mami, Gogi, Neli, Vito in jaz na morje. Ne vem več, katerega dne, vem pa, da smo šli na Pašman. Spakirali smo prtljago, se usedli v avto in se odpeljali. Težko pričakovana dogodivščina se je začela.

Ko smo se pripeljali do apartmaja, mi je mami povedala, da so tu naseljeni mali črni škorpioni. Takrat sem se tako ustrašil, da me je vrglo v zrak in padel sem na beton.

Zelo me je bolelo. Imel sem rano čez celo koleno. Mama me je potolažila, saj sem milo jokal. Dala mi je obkladek in

rekla, naj grem počivat.

Ko smo se popoldne šli kopat, še rana ni bila čisto zaceljena. Skočil sem s pomola in rana me je vedno bolj pekla. Začel sem se jokati. Mami in Gogi sta mi pojasnila, da je morska voda zdravilna in zato malo peče.

Potem je bolečina prišla do vrhunca in mislil sem, da me ščipajo škorpioni. Kot raketa sem stekel nazaj k hiši. A, joj! Tam me je iz oči v oči gledal velikanški škorpion. Tako sem zakričal, da je mami kot blisk pridvela k meni.

Nato je videla, da pretiravam, saj je bil čisto majhen škorpion, samo zara-

di strahu se mi je zdel ogromen. Iz peskovnika je vzela lopatko in škorpiona preko ograje zalučala v gozd.

Ko sem to videl, skoraj nisem mogel verjeti svojim očem. Od tistega dne vem, da me strašna ali strupena bitja ne bodo napadla, če jih ne bom ogrožal. Tisti dan mi bo za vedno ostal v spominu, saj sem takrat premagal strah pred čmrlji, škorpioni, pajki in še pred čim. Vesel sem, da škorpioni niso nobenega pičili ali poškodovali.

Jaka Cafuta, 5. a

KAJ VSE DIŠI

Meni diši
vse, kar ne smrdi,
ko se nekaj ruši
in ko se nekomu mudi.

Diši mi tudi
moja mama,
ki se včasih trudi,
da bi bila sama.

Diši tudi vse,
ko se kuha,
špinača, krompir
in tudi juha.

Nekomu pa diši
tudi ena vojna,
ko se sprejo,
čeprav je dvojna.

Vsem pa diši
tudi ljubezen,
ampak ne takrat,
ko ima tvoja punca bolezen
ali si najde drugo ljubezen.

Blaž Cebek, 7.a

Andraž Vidovič, 5. b

NOVE BESEDE

Stare besede so bolj blede
kot krede.

Zato zmešamo stare besede,
jim dodamo mladost
in nove besede že skačejo čez most.

Stare besede se ure držijo,
mlade pa rečejo samo adijo.
Nove besede na vlak so stopile,
stare so ga na žalost zamudile.

Mlade besede že na morju čofotajo,
stare pa se raje v parku igrajo.

Stara beseda muca sploh več ne jé mleka.
Stara beseda računalnik sploh ne dela.
Zato prebesedimo stare besede.
Muco prebesedimo v mlekojeda.
Računalnik prebesedimo v čaronalnik.

Nova beseda mlekojed jé samo mleko.
Popravljen beseda računalnik pa dela
čarovnije.

Te nove besede so res zanimive,
a na žalost kratkotrajne
kot pesem.

Nik Leben, 6. a

PESEM O OCENAH

Petka odlična je ocena,
le redki jo dobijo,
štirka prav dobra je ocena,
vsi si jo želijo.

Trojka dobra je ocena,
vsak jo že dobi,
dvojka zadostna je ocena,
zlahka dosežeš jo.
In enka ni zadostna,
toda popraviš jo lahko.

Učitelj da ti oceno,
Ugotoviš, da je cvek,
starši ponorijo,
do konca leta ti težijo.

Ti hočeš bit' bogat,
na koncu si le vojak.
Ocena pri službi pomaga,
razen če si slab,
takrat kar postaneš,
en demokrat.

Učite se otroci,
da boste dobro službo imeli,
in da boste veseli.

Nastja Čepek, 6. a

SLADKO DREVO

Bil je lep in sončen dan. Anej
se je sprehajal po tržnici.

Naenkrat je zagledal stojnico,
na kateri je pisalo čudežna
semena. Gospo prodajalko je
prosil za eno seme. Anej je
odšel domov in izkopal luknjo
tako globoko, kolikor je le
mogel. Posadil je seme in ga
dobro zalil.

Zjutraj je vstal in drevesce
hitro zalil. Ko se je naslednjič
vrnil, je videl polno drevo
sladkarij. Med njimi so bile
lizike, bomboni, čokoladice in
žvečilke.

Anej je od veselja začel pisati
vabila za prijatelje. Povabil je
Brino, Luano, Luko in soseda
Jerneja. Seveda so prišli čisto
vsi, niti eden ni manjkal. Brina
je s sabo prinesla košaro,
ostali pa so si napolnili žepe.
Zabava je trajala do večera.
Tako so se sladkali, da nismo
mogli odnehati.

Tiana Mikolič, 3. a

s. Vegr i:

JURE KVAK KVAK

Ilustrator: Lara M.

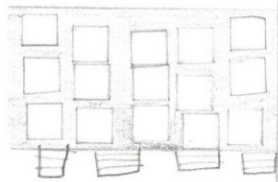
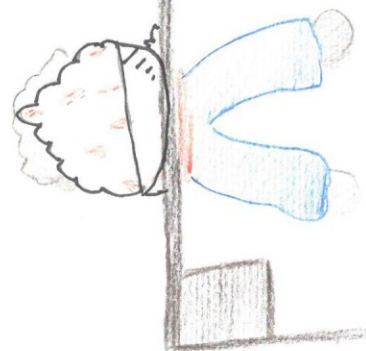
POTEM ŠE OBRAZ

VZELA
JE SMETANO,

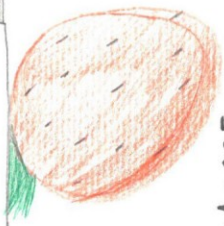

PO JE DEL JO JE IN POSTAL
DEČEK.

KVAK

IN...

JAGODE,

MAMI NI NIKOLI
IZVEDELA.

KOT PONAVALI JE BIL JURE PRU
KOSILU ZELO ŽEJEN. VSAKO ZLICO
ZELENJAVNE JUHE JE PRIPNO
ZALIVAL Z VODO.

JURE JE SKOČIL
V MIVALNIK!

TETA SE JE ZELO

PRESTRAŠILA. POTEM
PASE JE SPOMNILA
PRAVLJIC KI JIH JE
VČASIH BRALA.

POTEM JE NAREDILA NJ-
EGOVO NAJLJUBŠO JED.

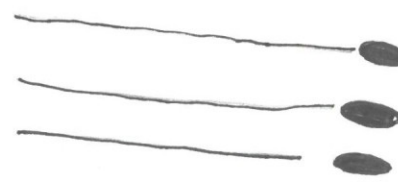
KONEC

NJEGOVA UŠESA SO POSTA-
JALA ZELENA

TETA

ČE HOČES DA SEM
PEČEK NARED.

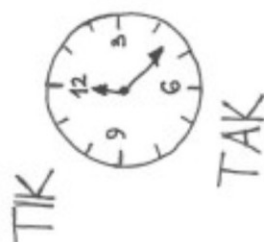
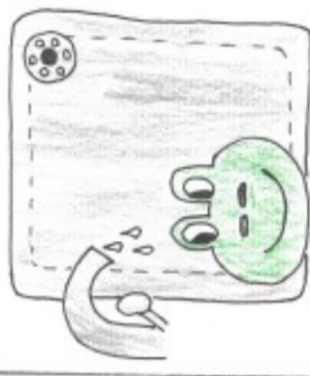
SAŠA VEGRI

ILUSTRATOR: Simon Čarničar

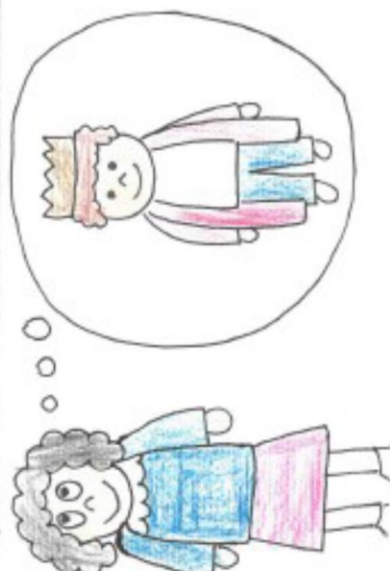
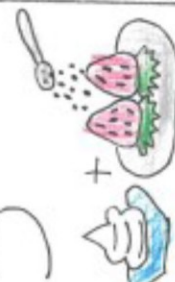
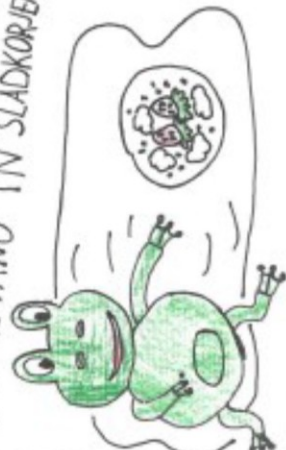
JURE

KVAK

KVAK

JA
JUREIN JURE SE
JE ZAČEL
SPREMENJATI V
ŽABO!URA TIK TAKA
IN NIČ NE
ČAKAREGA
KVAK
KVAK
KVAKJURE
SKOČI V
UMIVALNIKOH JURE KAJ
POČNEŠ?
VPRAŠA
TETAJURE JI SAMO
ODGOVORI:

REGA

KVAK!
KVAK3
ŽELJEJURE POJE JAGODE
S SMETANO IN SLADKORJEVIN JURE SE
VES BLATEN
SPREMENI
NAZAJ

Rogaška cesta 6, 2250 Ptuj
02 788 12 80
info@os-breg.si
www.os-breg.si
<https://www.facebook.com/osbreg/>

Pravilna rešitev nagradne igre iz prejšnje številke časopisa je: UČNA URA.

Nagrajenca razglasimo na zadnji šolski dan, ko bo prejel tudi nagrado.

VODORAVNO:

- 1 V PROSTEM ČASU NAJRAJE PIŠEM PESMI. NAJLEPŠE SO TISTE, KATERE IMAJO ...
- 2 IGRA GA GRIEZMANN.
- 3 VSAJ 3 X NA TEDEN ...
- 4 ČE GA REDNO OBISKUJEŠ, SI IZKLESAŠ SVOJE TELO.
- 5 IGRALEC NOGOMETA JO RAD ZABIJE V GOL.
- 6 S PSIČKOM GREM RAD NA ...
- 7 VSI NA _____, ZA ZDRAVO TELO.
- 8 KDOR NIMA VRTA, SE RAD IGRA V ...
- 9 OB ZIMSKIH VEČERIH JE NA VRSTI ...
- 10 VSAK IMA DOMA KAKŠNO ...
- 11 V ROKI GA DRŽI DŽOKOVIĆ.
- 12 IZ VRHA HRIBA JE SPELJANA SMUČARSKA ...
- 13 UPORABLJAJO GA LOKOSTRELCI.
- 14 BREZ NJIH NI SMUČANJA.

NAVPIČNO:

- 1 JE IGRA Z ŽOGO IN DVEMA GOLOMA.
- 2 VSAK OTROK RAD ZGANJA ...
- 3 OTROKOVO DELO JE ...
- 4 MED POČITNICAMI SE ODPRAVIM NA ...
- 5 IGRAŠ GA LAHKO NA PESKU, TRAVI ALI BETONU.
- 6 NA NOČ ČAROVNIC SMO IMELI NA ŠOLI ŠOLSKI ...
- 7 PRI KATEREM ŠPORTU DOBI TOČKO NASPROTNA EKIPA, ČE PADE ŽOGA NA TLA?
- 8 NAJTEŽJI JE TISTI V HRIB.
- 9 NA ŠPORTNEM DNEVU SMO ŠLI NA DALJŠI ...
- 10 ČE SI JO POŠKODUJEŠ, NE MOREŠ IGRATI NOGOMETA.

Jan Leben, 4. b

NAGRADNA KRIŽANKA

Reši nagradno križanko.

Potem ugotovi, katera beseda nastane, če prepišeš črke s polj, ki so označena z naslednjimi številkami:

4, 7, 5, 2, 13, 14, 3.

